

Fitxa 2 La nina perfecta

Un migdia especialment calorós, la Momo va trobar una nina a prop d'on vivia. Ja havia passat altres cops que els nens oblidaven o deixaven per allà alguna d'aquelles joguines cares amb les quals era realment difícil de jugar. Però la Momo no recordava pas que cap dels nens hagués jugat amb aquella nina. I de segur que se n'hauria adonat, perquè era una nina ben especial.

Era gairebé tan alta com la Momo i tan ben imitada que qualsevol l'hauria presa per una personeta. Però tenia l'aspecte d'una senyoreta elegant o un mariquí. Duia un vestit vermell de faldilla curta i unes sabates de talons alts. La Momo se la va quedar mirant fascitada. Quan per fi va tocar-la, la nina va parpellejar unes quantes vegades sorollosament, va moure la boca i va dir amb veu d'autòmat, com si parlés per telèfon:

–Bon dia. Sóc la Bibigirl, la nina perfecta.

La Momo va recular de l'esglai, però després va contestar seguint el joc:

–Bon dia, jo em dic Momo.

La nina va tornar a moure els llavis per dir:

–Sóc la teva nina, i per això tothom et té enveja.

–No ho crec, que siguis meva –va dir la Momo–. Més aviat em penso que algú t'ha oblidat aquí sense adonar-se'n.

Va agafar la nina i la va enlairar. Llavors se li van tornar a moure els llavis i va dir:

–M'agradaria tenir més coses.

–Ah, sí? –va respondre la Momo tot reflexionant–. No sé pas si tinc res que et pugui fer el pes. Però espera un moment, que t'ensenyaré les coses que tinc i així podràs dir el que t'agrada.

I li va ensenyar una ploma d'ocell d'uns colors molt bonics, una pedra que feia unes aigües molt maques, un botó d'or i un bocí de vidre de colors. La nina no deia res, i la Momo la va tocar per animar-la.

–Bon dia –va somicar la nina–, sóc la Bibigirl, la nina perfecta.

–Sí, ja ho sé –va dir la Momo–. Però, Bibigirl, per què no tries res?

–Sóc la teva nina –va contestar–, i per això tothom et té enveja.

–Sí, això ja ho has dit –va dir la Momo–. Però si no t'agrada res del que tinc, potser que juguem, eh?

–M'agradaria tenir més coses –va repetir la nina.

–Doncs no en tinc més –va dir la Momo. I, agafant la nina, va asseure la Bibigirl a terra i ella es va asseure davant seu.

–I ara jugarem. Per exemple, tu em véns a fer una visita... –va proposar la Momo.

–Bon dia –va dir la nina–. Sóc la Bibigirl, la nina perfecta.

–Oh, que amable que m'hagi vingut a veure! –va replicar-li la Momo–. Però, d'on surt, distingida senyora?

–Sóc la teva nina –va continuar dient la Bibigirl–, i per això tothom et té enveja.

–Escolta, nina –va dir la Momo–, si sempre dius el mateix, no podrem pas jugar.

–M'agradaria tenir més coses –va contestar la nina fent anar les pestanyes com si fossin les tecles d'un piano.

Si la Bibigirl no hagués dit absolutament res, la Momo hauria pogut respondre per ella i el resultat hauria estat una bonica conversa. Però justament perquè enraonava, la Bibigirl feia impossible qualsevol conversa.

Al cap de poc, la Momo va experimentar una sensació que fins aleshores no havia tingut mai. I com que era una sensació del tot nova, va tardar una mica a comprendre que es tractava d'avorriment.

MICHAEL ENDE

Momo (adaptació)

1) “Tenia l'aspecte d'una senyoreta elegant o un maniquí” això vol dir que...

	a) Parlava amb veud'autòmat
	b) Caminava i parpejava sorollosament
	c) Anava molt ben vestida
	d) Tothom se la quedava mirant

2) Què significa la paraula “esglai” subratllat al text?

	a) alegria
	b) ensurt
	c) curiositat
	d) diversió

3) La Momo diu en un moment del text “no se si tinc res que pugui fer el pes” Què vol dir amb això?

	a) Que busca algun objecte que no sigui lleuger
	b) Que busca alguna cosa adient per la bibigirl
	c) Que no sap si té joguines
	d) Que no sap si té algun objecte que pesi tant com la nina

4) Per què la nina no triava cap dels objectes?

	a) Per què no li agradaven
	b) Per què no els havia tocat
	c) Per què estava una mica adormida
	d) Per què no els veia

5) Què decideix fer la Momo quan la nina no escull joguina?

	a) Suggestir un altre joc
	b) S'enfada
	c) Mantenir una bonica conversa amb ella
	d) La deixa on estava

e) Què descobreix la Momo quan se'n adona de que la nina repeteix sempre el mateix?

	a) Que podia respondre per ella
	b) Que podia viure experiències noves amb ella
	c) Que no seria gaire divertit jugar amb ella
	d) Que la nina semblava que tingués pestanyes com tecles de piano

Un somni americà

El 28 d'agost de 1963, a Washington, Estats Units, Martin Luther King va pronunciar unes paraules que han passat a la història: «I have a dream» («Tinc un somni»), el somni de la igualtat. Aquests són alguns fragments del seu bell discurs:

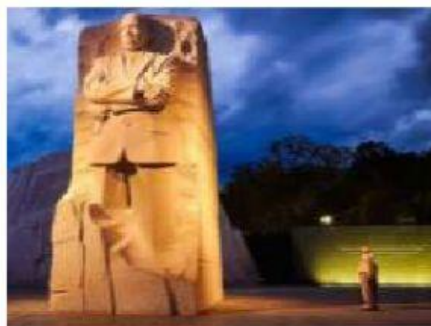
«Somio que un dia aquesta nació s'aixecarà i viurà el veritable significat del seu credo: "Afirmem que aquestes veritats són evidents: que tots els homes són creats iguals".»

«Somio que un dia, als vermells turons de Geòrgia, els fills dels antics esclaus i els fills dels antics amos d'esclaus es puguin asseure junts a la taula de la germanor.»

«Somio que els meus quatre fills viuran un dia en un país en el qual no seran jutjats pel color de la seva pell, sinó pels trets de la seva personalitat.»

«Tinc un somni!»

«Aquesta és la nostra esperança. Aquesta és la fe amb la qual torno al sud. Amb aquesta fe podem esculpir una pedra d'esperança a la muntanya de la desesperança. Amb aquesta fe podem transformar el so discordant de la nostra nació en una bonica simfonia de fraternitat. Amb aquesta fe podem treballar junts, resar junts, lluitar junts, anar a la presó junts, defensar la llibertat junts, sabent que algun dia serem lliures.»

6) Qui va tenir un somni?

	a) Un rei
	b) Washington
	c) Un Americà
	d) Martin Luther King

7) Què és el que somia?

	a) Que tothom te del mateix color de pell
	b) Que tothom, antics esclaus i amos d'esclaus, s'aixequin
	c) Que tothom és considerat igual, independentment del seu color de pell
	d) Que tothom se'n va als turons de Georgia

8) Què vol pels seus quatre fills?

	a) Que no vagin a judicis
	b) Que els coneguin sense importar el seu color de pell
	c) Que deixin de ser esclaus
	d) Que seguin a sopar amb altres nens

9) Quina es la seva esperança?

	a) Esculpir pedres d'esperança
	b) Anar cap al sud
	c) Fer una bonica simfonia que no soni discordant
	d) Que blancs i negres puguin lluitar per la igualtat

L'Estàtua de la Llibertat

A part dels gratacels, sens dubte la construcció més famosa de Nova York és l'Estàtua de la Llibertat. Es troba en una petita illa al sud de Manhattan i fa 46 metres d'alçària (93 m si comptem el pedestal). És una dona vestida amb una túnica i adornada amb una corona. Amb la mà dreta alça una torxa encesa, i en l'esquerra subjecta la Declaració d'Independència dels Estats Units d'Amèrica. El seu nom complet és «La llibertat il·luminant el món», encara que popularment és coneguda com Liberty. Va ser un regal dels francesos als nord-americans per commemorar el centenari de la seva independència, i es va inaugurar el 28 d'octubre de 1886.

Des del seu pedestal, Liberty mira cap a Europa, des d'on va veure arribar vaixells carregats d'emigrants durant la primera meitat del segle XX. Entre el 1892 i el 1954 uns 12 milions de persones van fer la travessia, i tots sabien que el viatge havia acabat quan veien la flama de Liberty a l'horitzó. Per això, en un sonet que hi ha gravat a la base, se la descriu així:

«[...] Aquí a les nostres portes de l'ocàs banyades pel mar s'alçarà
una poderosa dona amb una torxa, la flama de la qual
és el llampec empresonat, i el seu nom
Mare dels Exiliats. Des del far de la seva mà
brilla la benvinguda per a tothom. [...]»

12) A quin país es troba l'estàtua de la llibertat?

	a) A Manhattan
	b) A Europa
	c) Als Estats Units
	d) A Nova York

13) Quina part de l'estàtua és el pedestal, subratllat al text?

	a) La túnica
	b) La corona
	c) La illa
	d) La base

14) Qui es va fer independent, segons el text?

	a) L'estatua
	b) Els Americans
	c) Els francesos
	d) Els Europeus

15) A quin any es van fer independents?

	a) Al 1886
	b) Al 1786
	c) Al 1892
	d) Al 1954

16) “Tots sabien que el viatge havia acabat quan veien la flama de Liberty a l’horitzó”. Això vol dir què...

	a) L'estatua els volia espantar per que tornessin al seu país d'origen.
	b) L'estatua indicava que fessin mitja volta.
	c) L'estatua els donava la benvinguda
	d) L'estatua era el peatge d'arribada.

En aquests dos últims textos, heu pogut llegir sobre dos de les meves estàtues preferides. Dos monuments que vaig tenir la sort de poder veure en persona al Desembre de l'any 2019. Aquí us deixo dos imatges per que les pugueu veure.

L'últim que us demano de fer, és que feu una mica de recerca sobre un d'aquests dos monuments, la seva història. (En el cas d'en Martin, qui va ser i què va fer) I que amb les vostres pròpies paraules, m'expliqueu una mica què heu descobert. Aquí us deixo un espai per escriure-ho.